

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันขณะที่ประเทศไทยกำลังพัฒนา ความเจริญจากประเทศเกษตรกรรมหันไปสู่ประเทศแบบอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการพัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีต่าง ๆ การขยายตัวของชุมชนเมืองทำให้สังคมแปรเปลี่ยน จากสังคมเครือญาติ¹ ไปสู่สังคมแบบเป็นทางการ หรือสังคมเมืองที่เป็นแบบตัวใครตัวมัน ต่างคนต่างอยู่ ต่างเอาตัวรอด แข่งขัน แข่งขันกันในเรื่องทำมาหากิน การอยู่อาศัย การดำรงชีพ และเรื่องอื่น ๆ ซึ่งสภาพการณ์ดั้งเดิมได้สูญเสียไปแล้ว จากสภาพสังคมที่อาศัยความเป็นมิตรกัน ความผูกพันในชุมชน ต่างทำหน้าที่ของตน ในขณะที่เดียวกัน ก็จะช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อกันในการดำรงชีวิตและการป้องกันตนเอง และชุมชนจากภัยอันตราย แม้ว่าความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมากมาดั่งก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงความเจริญทางวัตถุเท่านั้น ความเจริญและการพัฒนาทางจิตใจ การเรียนรู้ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ ราชการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหรือความผูกพันไปอย่างใกล้ชิดก็ตามกัน ก่อให้เกิดผลในทางกลับกัน กระทบต่อสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความพลัดถิ่นในชีวิตและทรัพย์สิน การก่อเหตุร้าย การทำลายชีวิต และการก่อให้เกิดอาชญากรรมกระทำคามผิด

¹ ประชัย เบียมสมบูรณ์ และคณะ, อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม
ปัญหาอุปสรรค และแนวทางควบคุม (กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2531) , หน้า 185-186.

ฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ เป็นผลร้ายทำลายความเป็นอยู่อันปกติสุข
 บังคับพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญในการดำเนินชีวิต ได้รับผลกระทบกระเทือนถูกบั่นทอน และ
 วิตลอนสิทธิและเสรีภาพ จากปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสียดังคึก ปัญหากระทำคามผิดของ
 เค็กและเยาวชน ปัญหาจรรยา ปัญหาอศศิกัย อุมติภัยต่าง ๆ ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำคามผิด
 ทางเพศ การลอลวงขมขู่เพื่อค้ำประเวณี และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งปัญหาต่าง ๆ นี้ นับวัน
 แดจะเพิ่มทวีปริมาณ และความรุนแรงมากยิ่งขึ้น การมอบหมายหน้าที่ในการแก้ไข ป้องกันรักษา
 ความปลอดภัยของตนเองและชุมชน ให้เป็นของราชการของรัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่
 เกี่ยวข้อง โดยลำพังนั้น แมว่ารัฐบาลจะมีหน้าที่ต้องค้ำเนินการ และบริหาร ให้ประชาชนโดย
 ไมคิคลุมค้ำ หรือเรียกค้ำบริการเพิ่มขึ้นอีกก็ค้ำตาม เป็นเรื่องทีรัฐจำต้องจัดการและค้ำเนินการ
 แนนให้เปล่า ซึ่งการนี้รัฐได้มอบหมายหน้าที่ในการบำค้ำและป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ให้เป็น
 ภารกิจการหลักในความรับผิดชอบของกรมค้ำรวจ โดยให้มีหน้าที่ป้องกันและปรามปรามอาชญากรรม
 ทลอดจนให้ความช่วยเหลือประชาชน ในการชจค้ำหรือบรรเทาปัญหาสังคมอื่น ๆ ทีเกี่ยวข้อง ²
 โดยในอศศิกรมค้ำรวจได้พยายามแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และปัญหาอื่น ๆ โดยใช้ยุทธวิธีแบบ
 จารัตนิยมค้ำงเค็ม ซึ่งมุ่งเน้นมาตรการในการปรามปรามเป็นหลัก ส่วนมาตรการป้องกัน เช่น
 การจค้ำตั้งค้ำยาม การจค้ำสายค้ำรวจ จค้ำค้ำตามความจำเป็นเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น การทีประชาชน
 ค้ำค้ำหวังจากหุุมเทศรพค้ำลิ่ง และทรพค้ำกรค้ำง ๆ ของเจ้าพนักงานค้ำรวจทีจะต้องปฏิบัติ
 การสืบสวน หาชาว คค้ำตาม จค้ำกุม สอบสวน นำค้ำค้ำฎกระทำคามผิดฟ้องร้องลง โทษตามกระบวน
 การยุติธรรม เพื่อปรามปรามคนร้าย หรือผู้กระทำอาชญากรรมให้หมดค้ำล้นไปโดยเร็ว ก็เป็นเพียง
 ความพยายามทีได้ผลเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น ความพยายามทีเป็นการรับภาระเพียงหน่วยเดียว
 ฝ่ายเดียว ทีจะแก้ไขควบคุมปัญหาอาชญากรรม ยิ่งประชาชนโยนภาระหนักในการควบคุมอาชญากรรมนี้

² สมภพ สกุนตะวิภาค, "การป้องกันอาชญากรรมด้วยโครงการค้ำรวจชุมชนสัมพันธ์
 ศักษากรณีกองบัญชาการค้ำรวจนครบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารวิท คณะรัฐประศาสนศาสตร์
 สถาบันวิทพัฒนบริหารศาสตร์ , 2533) หน้า 2-4 .

ให้กับตำรวจมากเพียงใด ประสิทธิภาพของตำรวจในการจัดการแก้ไข ความคุมปัญหาดังกล่าว ก็จะต้องพบกับอุปสรรคมา ๆ ประการ มากยิ่งขึ้นตามไปด้วย :

จากแนวความคิดที่ว่า อาชญากรรมเป็นปัญหาของตำรวจที่จะต้องแก้ไขแต่เพียงหน่วย งานเดียว จึงทำให้ความพยายามดังกล่าว เป็นหน้าที่ที่กรมตำรวจจะต้องรับภาระแต่เพียงฝ่ายเดียว มาตรการปราบปรามอาชญากรรม จึง เน้นการตั้งรับมากกว่าการรุก ประชาชนส่วนใหญ่รู้สึกทาง เห็น ตำรวจ เพิกเฉยไม่สนใจ ไม่ให้ความร่วมมือ และไม่สนับสนุนกิจการของตำรวจเท่าที่ควร ประกอบกับตำรวจก็ยังไม่มีความหมายนโยบาย เห็นความสำคัญจากความร่วมมือของประชาชนด้วย การข่าวหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระทำผิด การเกิดเหตุร้าย รูปพรรณสัณฐานของ ผู้กระทำผิด พยานผู้เห็นเหตุการณ์ แหล่งมั่วสุมที่หลบซ่อน ตลอดจนแผนการก่ออาชญากรรม ของคนร้าย ตำรวจไม่อาจรู้ได้ ข้อมูลสำคัญเหล่านี้เป็นข้อสำคัญในอันที่จะทำให้การสืบสวนจับกุม หรือป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของกรมตำรวจ เป็นไปอย่างไ้ผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงส่งผล ให้การป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ไม่สามารถจะลดลงได้ และนอกจากนี้มาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ก็เป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ หลังจากเกิดเหตุร้ายขึ้นแล้ว แม้เมื่อมีอาชญากรรม เกิดขึ้นแล้ว และจับกุมได้ในภายหลัง ก็อาจเรียกว่า สร้างความสงบสุขในสังคมได้แท้จริง

ปัญหาอาชญากรรมนับว่าเป็นปัญหาร้ายแรงยิ่งใหญ่อันดับหนึ่งของสังคม ที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม ทั้ง โดยตรงและโดยอ้อม เป็นเครื่องชี้บ่งบอกถึงสภาพความเจริญเติบโตของประเทศชาติได้เป็น อย่างดี จนมีผู้กล่าวว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ของสังคม ไม่มีสังคมใดเลยที่ปลอดจาก อาชญากรรม ส่วนปริมาณและความรุนแรงของอาชญากรรม ว่าจะมีมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับ มาตรการและประสิทธิภาพในการควบคุมของคนในสังคมนั้น จากสภาพปัญหาอาชญากรรมที่จะ เสนอพอเป็นสังเขปให้เห็นเป็นตัวอย่าง เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผลสืบเนื่องมาจากเป็นเมืองที่มี

ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ของสังคมเมือง และสังคมอุตสาหกรรมที่ขาดการควบคุม³ ดังนี้

สถิติการเกิดคดีใหม่ 2532 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.)

1. คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ จำนวน 2,053 ราย และคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ คดีชิงทรัพย์ จำนวน 661 ราย หรือ 32.2%
2. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 4,997 ราย และคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ คดีทำร้ายร่างกาย จำนวน 4,079 ราย หรือ 79.5%
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ จำนวน 13,723 ราย และ คดีที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ คดีลักทรัพย์ จำนวน 12,020 ราย หรือ 84.2%

จากสภาพปัญหาอาชญากรรมดังกล่าว เป็นเพียงภาพสะท้อนสถิติคดีในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กรมตำรวจจะไต่ทำงานอย่างหนัก ทั้งมาตรการ และป้องกันอาชญากรรมก็ยังไม่อาจที่จะป้องกันให้บรรลุเป้าหมาย ในอันที่จะส่งผลให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้สภาพอาชญากรรมลดลงจนถึงระดับที่คนในสังคมทนได้ (Tolerable Limit) สถานการณ์เช่นนี้ ในกรุงเทพมหานคร เป็นสภาพที่น่าวิตกกังวลและหวาดกลัว ส่วนในภูมิภาคต่างจังหวัดที่ห่างไกลอัตราการเกิดอาชญากรรม ยังอยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วงมากยิ่งขึ้น การใช้ยุทธวิธีมุ่งการปราบปรามแบบเดิมของตำรวจ ใ้รับการเปลี่ยนแนวทางการคิดแก้ปัญหาวิธี

³ ประธาน วัฒนาวินิชย์, "อาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่มีผลกระทบต่ออาชญากรรม," เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องคุณภาพชีวิตของคนในเมืองหลวง ณ สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานอาเขิยน มหาวิทยาลัยมหิดล, 19-21 มีนาคม 2533 (อัคราเนา).

โดยใช้การป้องกันนำการปราบปรามมุ่ง เน้นการป้องกันเป็นหลัก แล้วใช้การปราบปรามเป็น
 มาตรการสนับสนุน วางแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ศึกษารวบรวมสังคมให้สอดคล้องกับ
 หลักการและแนวทาง เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อนำไปสู่หนทางที่จะก่อให้เกิด
 เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างแท้จริง ศึกษานำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุม
 สังคม เพื่อมิให้เกิดอาชญากรรมหรือเกิดขึ้นในน้อยที่สุด เป็นการแก้ไขคนเหตุ บรรเทาผลร้ายให้
 เบาบาง และจางหายไปมากที่สุด อาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้ว จะได้รับการแก้ไขควบคุมมิให้เกิด
 ขึ้นอีก ซึ่งมาตรการในการป้องกันควบคุมดังกล่าว จะมีประสิทธิภาพได้ขึ้น ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือ
 ของประชาชนเป็นสำคัญ และน่าจะเป็นมาตรการอันสำคัญ กรมตำรวจได้พยายามแสวงหาความ
 ร่วมมือจากประชาชน ในการป้องกันมิให้เกิดเหตุให้เป็นไปอย่างมีระบบ ต่อเนื่อง ให้ประชาชน
 ได้เข้าใจและรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน หน้าที่อันพึงปฏิบัติ การรู้จักป้องกันตนเอง ครอบครัวย และ
 ช่วยเหลือผู้อื่นให้รอดพ้นจากอาชญากรรม ให้ความร่วมมือในการแจ้งข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ
 ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันอาชญากรรม กระตุ้นเตือนให้ประชาชนตระหนักอยู่เสมอว่า ปัญหา
 เหล่านี้เป็นปัญหาของสังคม และคนทุกคนในสังคมมีส่วนที่จะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นได้
 จึงควรที่จะร่วมมือในการร่วมรับรู้ และแก้ไขปัญหานี้ได้ช่วยกัน มีส่วนรับผิดชอบต่อส่วนรวม
 มองเห็นเป็นปัญหาของทุกคนที่จะต้องช่วยกันควบคุม การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ได้วางรูปปัญหาต่าง ๆ
 ของสังคมที่จะเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้การเตรียมการเข้าป้องกัน แก้ไข หรือกำจัดภัยนั้นได้ทันทางที่
 หรือเข้าระงับมิให้อาชญากรรมนั้นเกิดขึ้นได้ ประชาชนจึงเป็นพลังและมาตรการอันจำเป็น และ
 สำคัญที่สุดที่จะควบคุมอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง กรมตำรวจได้กำหนดโครงการชุมชนสัมพันธ์
 เป็นแผนสาขาหนึ่งในแผนกรมตำรวจ แบบที่ 1 (พ.ศ. 2530 - 2534) และเป็นแผนย่อย
 หนึ่ง ในแผนปฏิบัติการของกรมตำรวจ พ.ศ. 2531 - 2534 ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ก็มุ่งหมายให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

บทบาทของชุมชนโดยประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน
 คอยสอดส่องดูแล ศึกษาม เฝ้าระวังพฤติกรรม ซึ่งเกิดพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่างที่เกิดขึ้น
 ในสังคมนั้น หากมีเหตุใดที่ผิดสังเกตก็จะมีแจ้งข่าวหรือรายงาน เหตุการณ์ให้เจ้าหน้าที่
 ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบทันเหตุการณ์ สามารถเข้าแก้ไขดำเนินการตอบปัญหานั้น ๆ ให้สำเร็จลุล่วง

ไปได้ในทันที การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมนี้ มาจากเหตุผลประการสำคัญที่ว่าส่วนใหญ่ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ประชาชนมักจะทราบก่อนเจ้าพนักงาน แต่ก็ยอมต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย คุณประโยชน์จากความร่วมมือของประชาชนนี้เอง หากได้นำมาจัดเป็นระบบให้สอดคล้องประสานงานกัน มีวิธีการแนวปฏิบัติชัดเจน และวิธปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เข้าใจหลักการ บทบาท ขอบเขต หน้าที่ และมีศรัทธาอย่างจริงใจแล้ว ก็จะนับได้ว่าได้ทุ่มกำลังอันมหาศาล เป็นมาตรการที่จะช่วยรัฐควบคุมสังคมได้เป็นอย่างดี ความร่วมมือของประชาชนในรูปแบบของกลุ่ม ชมรม สมาคม สโมสร สถาบัน หรือ อาสาสมัคร ที่เสียสละมุ่งมั่น ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจเข้าร่วมมือกับรัฐ โดยไม่ได้รับผลตอบแทน

จากปัญหาสภาพการอาชญากรรมดังที่ระบุไว้ข้างต้นแล้วนั้น การปฏิบัติงานตามโครงการชุมชนสัมพันธ์ของกรมตำรวจ ก็คงจะมีข้อจำกัดของบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่หลายประการ ฉะนั้น การศึกษาวิจัยอาชญากรรมประเภทนี้ กระทรวงยุติธรรม ในบทบาทความร่วมมือของประชาชน ในการควบคุมสังคมที่จะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นมาตรการที่จะช่วยเสริมในการควบคุมอาชญากรรม ไท่ทราบถึงแนวทางการดำเนินงาน สภาพปัญหา เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไข เสริมบทบาทในแนวทางการปฏิบัติงาน วิธีการดำเนินงาน อุปสรรคและข้อจำกัดของการควบคุมอาชญากรรม ไท่บรรลุถึงเป้าหมายการสร้างสังคมให้สุขสงบ ปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน อ่อนแอและมั่นใจได้อย่างแท้จริง อันจะยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย ทั้งกระบวนการยุติธรรม รัฐ และกระตุ้นเตือนให้ประชาชนให้ความร่วมมือกันมากยิ่งขึ้น ผลสุดท้ายประชาชนจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์สูงสุด จากความร่วมมือดังกล่าวนี้ โดยส่วนรวม

วัตถุประสงค์

เนื่องจากแนวความคิดในการป้องกันอาชญากรรม ได้เปลี่ยนแปลงแนวทางจากการมุ่งปราบปรามเพียงอย่างเดียว มาเป็นการป้องกัน โดยอาศัยความร่วมมือจากประชาชน นำชุมชนเข้ามามีบทบาท ร่วมกันในการควบคุมสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม โดยการมุ่งเน้นที่หน่วยอาสาสมัครประเภทนี้ กระทรวงยุติธรรม วัตถุประสงค์ในการศึกษา จึงถูกดำเนินการดังนี้

1. เพื่อศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวความคิดการควบคุมป้องกันอาชญากรรม โดยการควบคุมสังคม (Social Control) จากบทบาท ขอบเขต อำนาจหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม
2. ศึกษาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางมาตรการในการเสริมสร้างบทบาทของอาสาสมัครคุมประพฤติต่อการควบคุมอาชญากรรม ให้สอดคล้องกับแนวความคิดนำชุมชนควบคุมสังคม
3. ศึกษาบทบาทการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร คุมประพฤติในต่างประเทศให้กว้างขวาง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการควบคุมอาชญากรรมของไทย
4. ศึกษาวิเคราะห์ สรุปข้อดีข้อเสียและปัญหา เพื่อจัดทำร่างรูปแบบแนวทางปรับปรุงแก้ไข มาตรการของการควบคุมสังคม ของอาสาสมัครคุมประพฤติให้เกิดประโยชน์และสัมฤทธิ์ผลในการ ควบคุมอาชญากรรมได้อย่างสูงสุด
5. เสนอแนะ การดำเนินงาน การเสียสละในการช่วยเหลือป้องกันสังคมของอาสาสมัคร คุมประพฤติ และกระตุ้นเตือนประชาชนเกิดสำนึก ให้ความร่วมมือช่วยเหลือแพร่หลายมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยถึงการนำชุมชนเข้ามามีบทบาทในการปฏิบัติการต่อชุมชน ภายใต้อำนาจการควบคุมอาชญากรรม โดยการควบคุมสังคม ศึกษาเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งส่วนหนึ่งได้ทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม โดยการนำบังคับแก้ไขผู้กระทำ ความผิด และสังคมสงเคราะห์อยู่ด้วยแล้ว บทบาทหน้าที่สอดคล้องกับการควบคุมสังคม ขอบเขต จึงเป็นการศึกษา วิเคราะห์หลักการ ทฤษฎี ระเบียบปฏิบัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของ อาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ตามหลักการของทฤษฎีควบคุมสังคม (Social Control) เฉพาะที่เป็นการศึกษาการควบคุมอาชญากรรม ว่าบทบาทอำนาจหน้าที่ควรได้รับการเสริม ปรับปรุง แก้ไข และจัดรูปแบบ ให้ดำเนินงานได้ผลสำเร็จอย่างไรและเพียงใด

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาและดำเนินการค้นคว้าวิจัย จะใช้วิธีการในลักษณะวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวนี้ ทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในรูปแบบของตัวบทกฎหมาย ระเบียบหนังสือ ตำรา บทความทางนิติศาสตร์ อาชีววิทยาและสังคมศาสตร์ เพื่อรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ และนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาและวิจัย ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจปัญหา ทราบหลักการแนวคิดตลอดจนวิเคราะห์หาข้อสรุปและเสนอแนะเพื่อวางแนวทางที่ควรจะเป็นต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรม
2. ทำให้ทราบสภาพปัญหา หลักการ แนวคิด การปฏิบัติงาน ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ในการควบคุมอาชญากรรม โดยการควบคุมสังคม
3. ทำให้ทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ในการควบคุมอาชญากรรม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง เสริมสร้างบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่อไป
4. ทำให้วางแนวทาง มาตรการชี้แนะและกระตุ้นให้นำอาสาสมัครคุมประพฤติ เข้าดำเนินการควบคุมอาชญากรรม ในสังคมเพิ่มมากยิ่งขึ้นและเผยแพร่งานอาสาสมัครให้เป็น การแพร่หลาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย